

HET BABYHUIS

NIEUWSBRIEF DECEMBER 2015

Lieve lezer,

Op 20 november bestond het Babyhuis twee jaar. Dit keer vierden we dit niet met een groots symposium, maar met bewustwording en dankbaarheid. Dankbaar dat we in twee jaar tijd 42 moeders en hun baby's op hebben gevangen. Dat we vele uithuisplaatsingen konden voorkomen, simpelweg door deze moeders een kans te geven samen met hun kindje te blijven.

In 90% van de plaatsingen is dat gelukt en dat is een geweldig mooi percentage. Daar waar het niet lukte, konden we in korte tijd observeren of de moeder uiteindelijk zelfstandig voor haar baby kon zorgen. Wanneer dat niet het geval bleek te zijn, is zowel moeder als kind veel leed en onrust bespaard gebleven en is de baby in het familie netwerk geplaatst of in een perspectief biedend pleeggezin en heeft moeder nog veelvuldig contact met haar kindje.

De Universiteit Amsterdam (UVA) is een samenwerkingsverband aangegaan met het Babyhuis. In januari start de eerste stagiaire pedagogiek. UVA gaat een meerjarig onderzoek doen door de kwaliteit van zorg te meten. Het heilzame leefklimaat komt daarbij uitvoerig aan bod, zo ook de succesfactor die geanalyseerd gaat worden.

Het Babyhuis gaat verder professionaliseren en heeft een prachtig mooi boekwerk geschreven waarin deze professionaliseringsslag uitvoerig beschreven wordt. Wanneer u geïnteresseerd bent dit boekwerk te lezen, kunt u ons een mail sturen via info@het-babyhuis.nl.

Vaak wordt mij de vraag gesteld wat nu het unieke aan het Babyhuis is en dat is moeilijk in een paar woorden te omvatten. Ik heb erover nagedacht hoe dat komt. Doordat liefde zo moeilijk te vangen is. Toch ga ik een poging wagen.

Het Babyhuis is misschien wel de laatste kans voor een moeder en haar baby. Een kans die ze, omdat ze buiten het systeem valt of vanwege de lange wachtlijsten elders, zonder het Babyhuis niet gekregen had. Het Babyhuis is een huis van liefde, een warme deken. Een plek waar gestuurd wordt op kracht en niet op macht. Waar de moeder identiteit terug krijgt, haar waarde, in haar kracht wordt gezet. Opdat moeder en kind zich veilig aan elkaar kunnen hechten en samen een mooie toekomst tegemoet kunnen gaan. Samen, want dat verdienen iedere moeder en kind.

Zoals een moeder vorig jaar kerst zo mooi zei: Het Babyhuis moet geen Babyhuis heten, maar een Engelenhuis.

Wij wensen jullie allen een hele mooie kerst en een liefdevol en gezond nieuwjaar!

Namens het bestuur, de coördinator zorg, het zorgteam en alle vrijwilligers,
Barbara Muller

ERVARINGEN ...

“Ik ben een vrouw van 26 en werd voor het eerst moeder. Ik stond er niet alleen voor, want pappa is ook 100 procent betrokken. Toch moest ik voor observatie naar het Babyhuis in Dordrecht. Ik heb al vele instellingen gezien en was dan ook best veroordelend vlak voor ik mijn eerste gesprek had in het Babyhuis. Ik stond gek te kijken toen ik binnenkwam. Het was namelijk helemaal niet zoals ik me voor had gesteld.

Het was huiselijk en gezellig.

Heerlijk om mijn kleine zo lekker in de buurt te kunnen houden.“

“Wat voor mij echt belangrijk was, was dat ik niet veroordeeld werd door de mensen van het Babyhuis.

Vaak werken bij dit soort projecten personeel. Over het Babyhuis kan ik niets anders zeggen dan dat er echt mensen met een hart werken. Met liefde.

Ze hebben alles in huis om je op weg te helpen met je baby. Doordat je niet betutteld wordt, voel je je ook nog goed en zelfverzekerd genoeg om er te zijn, te groeien en het advies aan te nemen.

Niets kwam als een verwijt over.”

“Hoewel er 24uur per dag iemand voor me klaar staat, voelt het niet alsof ik niet vrij ben om mijn eigen dingen te doen. Ook als het even minder gaat. Wat niet zo gek is, want het is niet niks om moeder te zijn.”

“De zorg was echt gericht op ons en zoveel mogelijk op onze manier te doen. Zo werd er met mijn vriend ook elke keer weer rekening gehouden. Zo mocht hij ook mee eten. Hierdoor heeft hij bijna niks gemist van onze baby. En ook voor hem stonden ze klaar als hij vragen had.

Wij als ouders raden dan ook echt het Babyhuis aan andere ouders aan die hulp op deze manier kunnen gebruiken voor zichzelf en/of hun baby. Wij zijn dan ook echt blij dat het Babyhuis er was voor ons en zullen dan ook echt niet vergeten wat ze voor ons hebben gedaan en alle hulp die we hebben ontvangen.

Bedankt en ook voor de liefde die we hebben mogen ontvangen van jullie.”

De ouders van Jelle

“Een klein stukje voorgeschiedenis.

In de nieuwsbrief van mei hebben wij u het een en ander uit kunnen leggen hoe wij in contact met het Babyhuis zijn gekomen.

Hoewel wij toen eerst erg sceptisch tegenover een verblijf aankeken, voelden wij al snel dat een kort verblijf in het Babyhuis in ons geval een goede keuze was.

Het geen vertrouwen hebben in het Babyhuis werd ons ingegeven door de gebrekkige voorlichting vanuit het ziekenhuis waar ik was bevallen en de werkwijze van de instantie die ons daar geplaatst wilde hebben.

Deze instantie bleek uit te gaan van aannames van mensen die niet van onze situatie op de hoogte waren. En vervolgens niet goed door de plaatsende instantie gestaafd waren.

Achteraf blijkt dat er in ieder geval vanuit de directe familie een melding is gedaan, waarom? Wij weten het niet.

Als zoiets je overkomt, zakt de wereld onder je voeten weg .

Er gaat een lange tijd overheen voordat je zoiets hebt verwerkt en je weer verder kunt. Je vertrouwt niemand meer.

Gelukkig is alles dankzij de maximale inzet van Ria van het Babyhuis, andere betrokken instanties, mijn ouders en familie van mijn man goed gekomen en mochten wij ons zoontje bij ons houden.

Wij houden ons nu alleen maar bezig met een goede en liefdevolle toekomst voor ons lieve zoontje.

Het is weer bijna Kerst. Een Kerst die voor ons een van de mooiste zal zijn die wij ooit beleefd hebben. Wij konden geen kinderen krijgen. Na een huwelijk van bijna twaalf en een half jaar raakte ik toch spontaan in verwachting.

Het is nu ongeveer acht maanden geleden dat ons zoontje werd geboren. In deze tijd moest ik aansterken bij mijn ouders en ben ik dagelijks met mijn ouders van onze woonplaats naar het Babyhuis gereisd. Als mijn man vrij kon krijgen ging ik samen met mijn man.

Na ongeveer zes weken was het moment aangebroken dat wij als gezinnetje voor het eerst in ons eigen huis konden vertoeven na het verblijf in het Babyhuis. Voor de bevalling was alles in ons huis al aangepast.

Na een dergelijke zware start, vol ongeloof en emoties, kan je het in het begin maar nauwelijks bevatten dat het echt ons kindje is.

Gelukkig hebben wij een goede ploeg mensen om ons heen die ons op alle mogelijke manieren bij staat en ons vooral vertrouwen heeft gegeven. Wij hebben het verleden nu terzijde geschoven en werken samen aan onze toekomst en die van onze kleine. Ons zoontje groeit voorspoedig op. Hoewel er eerst problemen waren met het tot zich nemen van voedsel, eet hij nu alles. Soms uit een potje maar vaak eet hij gewoon met de pot mee. Vaak biologisch vanaf de tuin van opa. Wij gebruiken nooit zout of suiker dus is dat mooi meegenomen. Ons zoontje is één en al vrolijkheid, wij nemen hem overal mee heen. Vanaf het moment dat ons zoontje op baby zwemmen kon ben ik met hem daar op gegaan, hij vindt het geweldig. Elke week zijn wij samen in het zwembad te vinden.

Binnenkort vieren wij onze koperen bruiloft samen met onze kleine en allen die ons lief zijn. Het zal een klein feestje worden maar met heel veel diepe liefde .

Wij wensen u allen heel veel liefde, fijne feestdagen en heel veel gezondheid in het nieuwe jaar.”

Barbara Muller

HET ORKEST VAN DE ENGELEN

[Toeval is het werk van God die op dat moment anoniem wenst te blijven]

Met dit wonderlijke kerstcadeau steun jij de moeder en kinderen in het Babyhuis.

Te bestellen op www.barbaramuller.com